

Kaaliperhon toukan kulku
vaivaista on varvikossa,
täynnä vaaroja elämä.

Siksi se jo innokkaasti
odottaa tulevaisuutta,
ajan uuden alkamista,
muodonmuutosta rajua,
vapautusta maan rajasta,
toteutumista unelman,
kehitystä perhoseksi.

Kavaltajapistiäinen
yllä varvikon vaelsi,
etsi äitiä munalle
turvaksi sukunsa jatkon.

Löysi kaaliperhon toukan.
Mitään ei voi heikompana
ilman suojapanssaria,
ilman pistintä puettu,
eläin puolustuskyvytön.

Kavaltajapistiäinen
teki reiän ja pudotti
sisälle munasen siihen
tuhoksi poloisen toukan.

Loinen kasvoi sen sisällä,
sitä käytti ruuaksensa.

Sortuivat unelman siivet,
toive huomisen hajosi,
haaveeksi jäi perhon lento,
hetki kuoleman kajasti.

Jätti nuori pistiäinen
tyhjän ruokasäiliönsä,
ylle varvikon vaelsi.